

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 23/04-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2004 v konaní o sťažnosti doc. JUDr. V. S., CSc., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. B., B., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003, za účasti Súdnej rady Slovenskej republiky, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti doc. JUDr. V. S., CSc., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2004 doručená sťažnosť doc. JUDr. V. S., CSc., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) pri voľbe kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a uznesením súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a aby po vykonanom dokazovaní vyniesol tento nález:

„Základné právo doc. JUDr. V. S., CSc., na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri voľbe kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003 porušené bolo.

Uznesenie súdnej rady Slovenskej republiky č. 271 z 15. decembra 2003 a uznesenie č. 281 z 12. januára 2003 zrušuje a vracia Súdnej rade Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Súdna rada Slovenskej republiky je povinná uhradiť doc. JUDr. V. S., CSc., trovy konania na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 23/04 z 30. januára 2004 prijal sťažnosť na ďalšie konanie a zároveň rozhodol o odložení vykonateľnosti prvej a druhej vety napadnutého uznesenia súdnej rady č. 271 z 15. decembra 2003.

Právny zástupca sťažovateľky listom z 31. mája 2004 ústavnému súdu oznámil: *„Ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľky Doc. JUDr. V. S., CSc., bytom B. (ďalej aj „klient“) vo veci vedenej pod sp. zn. IV. ÚS 23/04 si Vám dovoľujem oznámiť, že predmetnú sťažnosť podanú na Ústavnom súde Slovenskej republiky dňa 29. januára 2004 beriem na pokyn a v mene svojho klienta v plnom rozsahu späť.“*

Na späťvzatie sťažnosti sa vzťahuje ustanovenie § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví. To neplatí, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Sťažovateľka zobrala 31. mája 2004 prostredníctvom svojho právneho zástupcu prijatú sťažnosť v celom rozsahu späť, a keďže ústavný súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepripustenie späťvzatia, tejto žiadosti sťažovateľky vyhovel a ďalšie konanie o nej zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2004